

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: J. K.
st. přísl. X
t. č. pobytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2020, č. j. OAM-79/ZA-ZA11-ZA22-2020,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2020, č. j. OAM-79/ZA-ZA11-ZA22-2020 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo pro nepřipustnost rozhodnuto o zastavení řízení ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25

písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí

2. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval dosavadní průběh řízení. V této souvislosti zdůraznil, že první žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná, a to rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 12. 2019, č. j. OAM-1051/ZA-ZA11-ZA21-2019 (dále též „předcházející rozhodnutí“). Proti danému rozhodnutí nebyla podána žaloba ve správním soudnictví.
3. V této souvislosti žalovaný provedl srovnání jednotlivých žádostí žalobce o mezinárodní ochranu, přičemž dospěl k závěru, že žalobce již v předcházejícím řízení argumentoval tím, že mu bylo vyhrožováno ze strany soukromých osob proto, že odmítl spolupráci s politickou stranou Gruzínský sen. K tomu žalovaný na základě informací o zemi původu již v předcházejícím rozhodnutí uvedl, že Gruzie je považována za bezpečnou zemi původu, což je domněnka, která nebyla ve vztahu k žalobci vyvrácena.
4. Podle žalovaného byly v nyní projednávané žádosti uvedeny stejné důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Kromě toho žalovaný připomněl, že opatřené informace nesvědčí stejně jako tvrzení žalobce o tom, že by se bezpečnostní situace v zemi původu od podání předcházející žádosti změnila.
5. Žalovaný proto dospěl k závěru, že žalobce v opakované žádosti neuvedl žádnou novou azylově relevantní skutečnost, kterou by nemohl uplatnit v řízení o předcházející žádosti. Proto žalovaný postupoval podle ust. § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení v dané věci zastavil.

III. Žaloba

6. V žalobě bylo namítáno, že nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení o žádosti o mezinárodní ochranu z důvodu její nepřípustnosti. Konkrétně žalobce argumentoval tím, že žalovaný řádně neposoudil všechny zákonné a judikaturou dovozené požadavky. Zejména zcela opomenul posouzení toho, zda se od podání předcházející žádosti o mezinárodní ochranu bezpečnostní a politická situace v zemi původu podstatným způsobem nezměnila. Naopak bez dalšího označil Gruzii za bezpečnou zemi původu, čímž porušil svoji povinnost zjistit skutečný stav věci a zhoršil tak pozici žadatele o mezinárodní ochranu.
7. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Podle jeho názoru postupoval v souladu se zákonem, když řízení ve věci opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastavil, protože žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které by nebyly uplatněny již v řízení o předcházející žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

9. Konkrétně žalovaný v zásadě zopakoval argumentaci uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Především zdůraznil, že žalobce obavu z návratu do vlasti kvůli problémům se soukromými osobami, a to ve vazbě na neochotu spolupracovat s vládoucí stranou Gruzínský sen, uvedl již v předcházejícím řízení o žádosti o mezinárodní ochranu. Současně mu bylo umožněno, aby svá tvrzení upřesnil či doložil, což neučinil, přestože se mohl seznámit s podklady pro vydání napadeného rozhodnutí.
10. Proto žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Správní spis

11. Ve správním spisu se nachází zejména předávací protokol obsahující kopii cestovního dokladu žalobce, žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 27. 1. 2020 a záznam o poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 31. 1. 2020, ve které žalobce výslovně uvedl, že opakovanou žádost podává kvůli politickým problémům, o kterých již mluvil v předcházejícím řízení, přičemž jiné důvody nemá.
12. Součástí spisové dokumentace je dále kopie předcházejícího rozhodnutí žalovaného, včetně záznamu o poskytnutí údajů k předcházející žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 27. 11. 2019, související protokol o pohovoru žalobce k této žádosti a protokol o seznámení se s podklady pro rozhodnutí (řízení vedené pod č. j. OAM-1051/ZA-ZA11-ZA21-2019). Kromě toho žalovaný do správního spisu založil Informaci OAMP ze dne 30. 4. 2019 – Gruzie – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu.
13. Z protokolu ze dne 5. 2. 2020 dále vyplývá, že žalobci bylo umožněno, aby se seznámil s podklady pro rozhodnutí a vyjádřil se k jejich obsahu. Svého práva nevyužil, resp. žádné nové skutečnosti neuvedl a nenavrhoval ani doplnění podkladů pro rozhodnutí. Následně bylo vydáno napadeného rozhodnutí, které je v současné době předmětem soudního přezkumu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

14. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené v ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu.
15. Krajský soud žalobě nepřiznal odkladný účinek usnesením ze dne 25. 6. 2020, č. j. 33 Az 31/2020 – 18, které nabylo právní moci ke dni 30. 6. 2020.
16. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
18. Žaloba **není důvodná**.

19. V žalobě bylo namítáno, že žalovaný při posouzení opětovné žádosti o mezinárodní ochranu nevěnoval v rozporu se zákonem a ustálenou judikaturou dostatečnou pozornost tomu, zda v zemi původu žalobce nedošlo od podání první žádosti ke změně bezpečnostní a politické situace, čímž v rozporu se svojí povinností řádně nezjistil skutkový stav.
20. Krajský soud předně připomíná, že se v nyní projednávané věci jedná o řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu, která byla napadeným rozhodnutím posouzena jako nepřipustná, pročez bylo řízení podle ust. § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zastaveno.
21. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu platí, že: *„Řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.“*
22. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu dále platí, že: *„Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.“*
23. V této souvislosti je v ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu stanoveno, že: *„Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.“*
24. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že se jedná o opakovanou žádost cizince, u které nejsou splněny podmínky pro věcné posouzení důvodů pro udělení některé formy azylu či doplňkové ochrany, zaměřuje se v rámci svého rozhodnutí pouze na zdůvodnění její nepřipustnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2017, čj. 6 Azs 66/2017-49; dostupná na www.nssoud.cz).
25. Z dotčených ustanovení zákona o azylu jednoznačně vyplývá, že za přípustnou lze považovat opakovanou žádost o mezinárodní ochranu pouze za předpokladu, že jsou žadatelem uvedeny nebo jinak zjištěny nové skutečnosti nebo zjištění, pakliže nemohly být bez viny žadatele předmětem zkoumání v předcházejícím řízení o daném druhu žádosti.
26. V tomto ohledu krajský soud musí dát žalovanému za pravdu v tom, že žalobce žádné nové skutečnosti ve smyslu ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu nesdělil. Naopak v rámci poskytnutí údajů k opakované žádosti výslovně uvedl, že jeho důvody jsou toliko politické problémy, které již předestřel v rámci předcházejícího řízení. Danou skutečnost lze ostatně snadno ověřit srovnáním současné a předcházející žádosti, popř. také protokolu o pohovoru, který byl se žalobcem v předcházejícím řízení proveden.
27. Současně z opatřené informace o zemi původu nevyplývá, že by se žalobce nemohl v případě potřeby obrátit s žádostí o pomoc či ochranu na příslušné orgány veřejné moci. Naopak z tohoto podkladu vyplývá, že Gruzie ratifikovala řadu lidskoprávních dokumentů a spolupracuje rovněž s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, popř. s dalšími humanitárními organizacemi. Současně zde nedochází k soustavnému či systematickému pronásledování osob. Přestože nejsou zastírány jisté problémy spojené

s porušováním soudní nezávislosti či nestrannosti, popř. porušováním lidských práv určitých skupin osob, nejedná se o případ žalobce. Ten ostatně již v předcházejícím řízení potvrdil, že neměl v zemi původu problémy s policií či jinými orgány veřejné moci, přičemž se na ně s žádostí o ochranu před výhružkami spojenými s neochotou politické spolupráce vůbec neobrátil.

28. Za podstatnou je však ve vztahu k tomuto řízení nutné považovat skutečnost, že dotčená tvrzení žalobce již byla posouzena v předcházejícím rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu, jehož zákonnost nebyla žalobcem úspěšně zpochybněna. V nyní projednávané věci pak žalobce ve správním řízení ani v žalobě neuvedl konkrétní a svou povahou nové okolnosti, které by svědčily o změně bezpečnostní či politické situace v zemi původu, přičemž takové změny nevyplývají ani z podkladů pro rozhodnutí, jejichž obsah žalobce nijak nezpochybnil, resp. ani nenavrhoval jejich doplnění. Žalovaný proto postupoval správně, pokud opakovanou žádost posoudil jako nepřipustnou a řízení podle ust. § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zastavil.

VII. Závěr a náklady řízení

29. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
30. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. října 2021

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.

